

ALUEVALITUS HÄMEENLINNAN HALLINTO-OIKEUDELLE

1. Valittaja

Keuruun kaupunki

Y-tunnus: 0208388-2

Osoite: Multiantie 5, 42700 Keuruu

Yhteyshenkilö: Janne Teeriaho, kaupunginjohtaja

Sähköposti: janne.teeriaho@keuruu.fi, keuruu@keuruu.fi

Puhelin: 040 652 7256

2. Päätös, josta valitetaan

Keski-Suomen aluevaltuuston päätös 9.12.2025 § 97: Sosiaali- ja terveydenhuollon palveluverkkotyön toinen vaihe siltä osin kuin päätös johtaa Keuruun terveyskeskuksen vuodeosaston lakkauttamiseen.

3. Vaatimukset

Keuruun kaupunki vaatii, että Hämeenlinnan hallinto-oikeus

- 1) kumoaa päätöksen Keuruun terveyskeskuksen vuodeosastoa koskevilta osin tai
- 2) palauttaa asian tältä osin Keski-Suomen hyvinvointialueelle uudelleen valmisteltavaksi sekä
- 3) määrää päätöksen täytäntöönpanon kiellettäväksi, kunnes asia on lainvoimaisesti ratkaistu.

4. Perustelut

4.1 Asian luonne ja oikeudellinen lähtökohta

Valituksenalainen päätös merkitsee perustason osastohoidon poistamista Keuruun seudulta. Kyse ei ole yksittäisestä hallinnollisesta ratkaisusta, vaan perusoikeuksiin välittömästi vaikuttavasta ja pitkävaikutteisesta palvelurakenteen muutoksesta.

Valituksenalaisessa asiassa on kyse Keski-Suomen hyvinvointialueen palveluverkkopäätöksestä, jolla Keuruun terveyskeskuksen vuodeosasto on tarkoitus lakkauttaa osana sosiaali- ja terveydenhuollon palveluverkon toista vaihetta. Päätös merkitsee perustason osastohoidon poistamista Keuruun seudulta tai sen järjestämistä siten, että palvelu ei ole enää tosiasiallisesti saatavissa Keuruun ja Keurusseudun alueella.

Päätöstä ei voida arvioida pelkästään organisatorisena tai strategisena linjauksena. Kyseessä on päätös, jolla on välitön ja merkittävä vaikutus perusoikeuksien toteutumiseen, erityisesti oikeuteen riittäviin sosiaali- ja terveystalveluihin. Tällaisissa tilanteissa hallintotuomioistuimen arvio ei rajoitu vain toimivallan olemassaoloon, vaan kohdistuu myös päätöksenteon sisältöön, selvityspohjan riittävyteen, harkinnan käyttöön sekä perusoikeuksien punnintaan.

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan palveluverkkopäätökset eivät ole vapaan poliittisen harkinnan aluetta silloin, kun ne tosiasiallisesti heikentävät lakisääteisten palvelujen saatavuutta tietyllä alueella. Päätöksen lainmukaisuutta arvioitaessa keskeistä on, onko hyvinvointialue osoittanut järjestämisvastuunsa täyttymisen konkreettisesti ja todennettavasti myös muutoksen jälkeen.

4.2 Keuruun terveystakeskuksen vuodeosaston merkitys

Keuruun terveystakeskuksen vuodeosasto on osa perusterveydenhuollon osastohoitoa. Sen tehtävänä on hoitaa potilaita, jotka eivät tarvitse erikoissairaanhoidon palveluja, mutta joiden hoitoa ei voida turvallisesti toteuttaa avohoidossa tai kotiloissa. Tällaisia tilanteita ovat muun muassa äkilliset infektiot, toimintakyvyn äkillinen heikkeneminen, kaatumiset, lääkitysmuutokset sekä erikoissairaanhoidon jälkeinen jatkohoito ja kuntoutus.

Vuodeosasto toimii keskeisenä osana hoitoketjua, jossa perusterveydenhuolto, erikoissairaanhoido, sosiaalipalvelut, kotihoito ja omaishoito muodostavat toiminnallisen kokonaisuuden. Se turvaa hoidon jatkuvuuden erikoissairaanhoidon ja kotihoidon välillä sekä ehkäisee päiivystyksen kuormittumista. Osastohoidon avulla varmistetaan hoidon jatkuvuus ja turvallinen siirtyminen hoitomuodosta toiseen. Ilman paikallista osastohoitoa potilaiden hoitopolut pitenevät, siirrot lisääntyvät ja hoidon kokonaisuus pirstoutuu.

Keuruun seudulla vuodeosaston merkitystä korostavat maantieteelliset etäisyydet, väestön ikärakenne sekä rajalliset liikenneyhteydet. Vuodeosaston poistaminen ei tarkoita vain hoitopaikan vaihtumista, vaan koko palvelurakenteen muuttumista tavalla, joka vaikuttaa potilasturvallisuuteen, omaisten osallistumismahdollisuuksiin ja kuntoutuksen onnistumiseen.

4.3 Väestörakenne ja palvelutarpeen kehitys

Keuruun seudun väestörakenne poikkeaa olennaisesti hyvinvointialueen keskusalueista. Ikääntyneiden osuus väestöstä on korkea ja kasvaa edelleen. Samanaikaisesti väestön kokonaismäärä vähenee, mikä lisää suhteellista palveluntarvetta erityisesti terveydenhuollon osastohoidon osalta.

Ikääntyneiden ja monisairaiden potilaiden hoitotarpeet kohdistuvat nimenomaan perustason osastohoitoon. Kyse on usein lyhytaikaisesta, mutta ympärivuorokautista seurantaa edellyttävästä hoidosta, jonka tarkoituksena on palauttaa toimintakyky ja

mahdollistaa kotiutuminen. Tämän tyyppistä hoitoa ei voida korvata avohoidolla, etäpalveluilla tai kotihoidolla ilman merkittäviä potilasturvallisuusriskejä.

Palveluverkkopäätöksen valmistelussa ei ole arvioitu väestörakenteen kehitystä Keuruun seudulla eikä sitä, miten ikääntymisen myötä kasvava osastohoidon tarve aiotaan kattaa vuodeosaston lakkauttamisen jälkeen. Päätös perustuu staattiseen tarkasteluun eikä täytä järjestämislain edellyttämää ennakkoivaa palvelutarpeen arviointia.

4.4 Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain vastaisuus

Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 § velvoittaa hyvinvointialuetta järjestämään palvelut väestön tarpeita vastaavasti siten, että ne ovat yhdenvertaisesti saatavilla ja alueellisesti saavutettavia. Lain 5 § edellyttää lisäksi, että palvelukokonaisuus on toimiva, laadukas ja hoidon jatkuvuuden turvaava, 6 § määrittää, että hyvinvointialueen on järjestettävä palvelut väestön tarpeiden mukaisesti ja 7 §:n mukaan palvelujen on oltava riittäviä, laadukkaita ja yhdenvertaisesti saatavilla koko alueella.

Järjestämislain kannalta ratkaisevaa ei ole se, että palvelu on muodollisesti olemassa jossakin hyvinvointialueen alueella. Ratkaisevaa on se, onko palvelu tosiasiallisesti saavutettavissa kohtuullisessa ajassa ja ilman kohtuutonta raskautta niille asukkaille, jotka sitä tarvitsevat.

Keuruun vuodeosaston lakkauttaminen merkitsee sitä, että perustason osastohoito siirtyy kymmenien kilometrien päähän. Hyvinvointialue ei ole esittänyt konkreettista, todennettavaa mallia siitä, miten Keuruun seudun asukkaiden osastohoidon tarve katetaan järjestämislain edellyttämällä tavalla muutoksen jälkeen. Yleiset viittaukset muiden yksiköiden kapasiteettiin eivät täytä järjestämislain vaatimuksia ilman alueellista ja toiminnallista analyysiä.

4.5 Selvitysten ja vaikutusarviointien riittämättömyys

Valituksenalainen päätös perustuu yleisluonteiseen palveluverkkoselvitykseen, joka tarkastelee palvelurakennetta strategisella tasolla. Selvitys ei sisällä Keuruun terveyskeskuksen vuodeosastoa koskevaa paikkakuntakohtaista vaikutusarviota.

Päätöksenteosta puuttuvat muun muassa:

- vuodeosaston merkitys muulle terveydenhuollon toiminnalle, kuten kuvantamispalveluille, laboratoriopalveluille ja kiirevastaanotto palvelulle,
- analyysi Keuruun seudun osastohoidon todellisesta tarpeesta,
- potilasvirtojen ja hoitajaksojen rakenteellinen tarkastelu,
- arvio hoidon viivästymisestä ja siirtoketjujen lisääntymisestä,

- kuljetusmatkojen pidentymisen vaikutukset potilasturvallisuuteen,
- ensihoidon ja päivystyksen kuormitusvaikutukset,
- henkilöstövaikutukset ja osaamisen säilyminen,
- varautumista koskeva riskianalyysi.

Ilman näitä selvityksiä päätöksenteon tietopohja jää puutteelliseksi.

Hallintotuomioistuimen vakiintuneen käytännön mukaan tällaisessa tilanteessa päätös on kumottava tai palautettava uudelleen valmisteltavaksi.

4.6 Hallintolain 31 §:n rikkominen

Hallintolain 31 §:n mukainen selvittämisvelvollisuus edellyttää, että viranomaisella on päätöksenteon perustaksi riittävät ja asianmukaiset selvitykset. Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisukäytännössä on vakiintuneesti katsottu, että jos asian selvittäminen on ollut puutteellista eikä päätöksen vaikutuksia ole voitu arvioida luotettavasti, päätös on kumottava tai asia palautettava uudelleen valmisteltavaksi.

Esimerkiksi ratkaisussa KHO:2019:149 korkein hallinto-oikeus kumosi viranomaisen ja hallinto-oikeuden päätökset, koska asian selvittäminen oli ollut puutteellista eikä asiaa voitu ratkaista lain edellyttämällä tavalla käytettävissä olleen aineiston perusteella.

Tässä asiassa Keuruun terveyskeskuksen vuodeosaston lakkauttamista koskevat selvitykset ovat olennaisesti puutteellisia. Päätöksen vaikutuksia hoidon saatavuuteen, potilasturvallisuuteen ja hoitoketjujen toimivuuteen Keuruun seudulla ei ole arvioitu. Selvityspuutteet kohdistuvat päätöksen ydinkysymyksiin, minkä vuoksi päätös on hallintolain 31 §:n vastainen ja kumottava tai palautettava uudelleen valmisteltavaksi.

Keuruun kaupunki on antanut pyydetyn lausunnon Keski-Suomen hyvinvointialueen sosiaali- ja terveystalouden palveluverkosta ja strategiasta (kh 3.11.2025 § 300). Keuruun lausunto on mainittu aluevaltuuston valituksenalaisen päätöksen oheismateriaalina kohdassa "lausuntoyhteenvedo", mutta tosiasiallisesti lausunto ei ole ollut aluevaltuuston saatavilla oheis- tai liitemateriaalina. Tältä osin valituksenalaisessa päätöksessä on menettelyvirhe. Lausunto liitetään hallinto-oikeudelle jätettävään valitukseen.

4.7 Hallintolain 45 §:n rikkominen

Hallintolain 45 § edellyttää, että päätös on perusteltava. Perusteluista tulee käydä ilmi, mitkä seikat ja selvitykset ovat vaikuttaneet ratkaisuun ja millä oikeudellisella päättelyllä lopputulokseen on päädytty. Perusteluvelvollisuus liittyy kiinteästi oikeusturvaan ja tuomioistuimen mahdollisuuteen valvoa päätöksen lainmukaisuutta.

Valituksenalaisessa päätöksessä perustelut jäävät yleisluonteisiksi. Päätöksestä ei ilmene, miten Keuruun vuodeosaston lakkauttamista on punnittu suhteessa järjestämislain vaatimuksiin, perustuslain turvaamiin oikeuksiin tai valmiuslain varautumisvelvoitteisiin. Päätöksessä ei myöskään eritellä, miksi juuri Keuruun vuodeosasto on valittu lakkautettavaksi eikä muita, lievempiä vaihtoehtoja ole pidetty riittävinä.

Perustelut ovat myös epä johdonmukaisia: Vuodeosastopaikkojen määrää ja tarvetta arvioidaan suhteessa yli 75 -vuotiaiden osuuteen vuonna 2030, mutta todellisuudessa esitetty palveluverkkoratkaisu lisää vuodeosastopaikkoja selvästi yli ennakoidun väestökehityksen Jyväskylän seudulla.

Perustelujen puutteellisuus on erityisen ongelmallista siksi, että päätös kohdistuu nimenomaan harvaan asutulle alueelle. Päätöksestä ei käy ilmi, miten alueellista yhdenvertaisuutta on arvioitu eikä sitä, millä perusteella mahdollinen eriarvoistuminen on katsottu hyväksyttäväksi. Tällainen perustelujen puute estää päätöksen laillisuuden arvioinnin ja muodostaa itsenäisen kumoamisperusteen.

4.8 Perustuslain 19 §:n rikkominen

Perustuslain 19 § turvaa jokaiselle oikeuden riittäviin sosiaali- ja terveyspalveluihin. Oikeus ei ole pelkästään ohjelmallinen tavoite, vaan julkista valtaa sitova normi, joka ohjaa sekä lainsäädäntöä että yksittäistä päätöksentekoa. Perusoikeuden toteutumista arvioitaessa keskeistä on palvelujen tosiasiallinen saatavuus.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisukäytännössä on vakiintuneesti katsottu, että palvelujen muodollinen olemassaolo ei riitä, jos ne eivät ole tosiasiallisesti saavutettavissa. Pitkät etäisyydet, kuljetusongelmat ja palvelujen keskittäminen voivat johtaa siihen, että perusoikeus ei toteudu käytännössä.

Keuruun seudulla vuodeosaston lakkauttaminen merkitsee huomattavaa heikennystä palvelujen tosiasialliseen saavutettavuuteen. Erityisesti iäkkäät ja toimintakyvyltään heikentyneet henkilöt ovat riippuvaisia lähellä sijaitsevasta osastohoidosta. Pitkät siirrot lisäävät terveydellisiä riskejä ja heikentävät hoidon laatua. Päätöksessä ei ole arvioitu näitä perusoikeusvaikutuksia asianmukaisesti.

4.9 Perustuslain 6 §:n rikkominen

Perustuslain 6 §:n mukainen yhdenvertaisuusperiaate koskee myös julkisten sosiaali- ja terveyspalvelujen alueellista saatavuutta. Julkinen valta ei saa ilman hyväksyttävää ja oikeasuhtaista perustetta asettaa tietyn alueen asukkaita olennaisesti huonompaan asemaan kuin muita väestöryhmiä.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisukäytännössä on johdonmukaisesti lähdetty siitä, että perusoikeuksien toteutumista ei voida arvioida pelkästään palvelujen muodollisen olemassaolon perusteella, vaan arvioinnin on kohdistuttava palvelujen tosiasialliseen

saavutettavuuteen ja vaikutuksiin eri väestöryhmien asemaan. Taloudelliset tavoitteet voivat olla päätöksenteon taustalla, mutta ne eivät yksinään oikeuta perusoikeuksien tai alueellisen yhdenvertaisuuden olennaista heikentämistä.

Keuruun vuodeosaston lakkauttaminen kohdistuu nimenomaan harvaan asutun reuna-alueen väestöön ja johtaa siihen, että Keuruun seudun asukkaat joutuvat selvästi huonompaan asemaan perustason osastohoidon saavutettavuuden osalta kuin hyvinvointialueen keskusta-alueiden asukkaat. Päätöksessä ei ole esitetty sellaisia konkreettisia ja todennettavia perusteita, jotka oikeuttaisivat tämän alueellisen eriarvoistumisen perustuslain 6 §:n näkökulmasta.

4.10 Perustuslain 22 §:n rikkominen

Perustuslain 22 § velvoittaa julkisen vallan turvaamaan perusoikeuksien toteutumisen. Velvoite on aktiivinen ja ennakoiva. Viranomaisen on tunnistettava päätöksiinsä liittyvät perusoikeusriskit ja huolehdittava siitä, ettei päätös johda perusoikeuksien tosiasialliseen heikentymiseen.

Tässä asiassa hyvinvointialue ei ole tunnistanut eikä arvioinut vuodeosaston lakkauttamiseen liittyviä perusoikeusriskejä. Päätöksestä puuttuu perusoikeusvaikutusten arviointi, eikä päätöksenteossa ole esitetty keinoja riskien hallitsemiseksi. Tämä on ristiriidassa perustuslain 22 §:n kanssa.

4.11 Valmiuslain 12 §:n rikkominen

Valmiuslain 12 §:n mukaan viranomaisten on normaalioloissa huolehdittava tehtäviensä hoitamisesta siten, että valmius häiriötilanteisiin ja poikkeusoloihin on olemassa. Valmiuslain 12 §:n mukainen varautumisvelvoite koskee erityisesti sellaisia toimintoja, jotka liittyvät väestön terveyden ja hengen turvaamiseen, kuten terveydenhuollon osastohoitokapasiteettia. Säännös ei ole poikkeusoloja koskeva erityisnormi, vaan nimenomaisesti normaaliolojen päätöksentekoa ohjaava velvoite. Se edellyttää, että viranomaiset eivät tee sellaisia pysyviä rakenteellisia ratkaisuja, jotka heikentävät toimintakykyä kriisitilanteissa.

Terveydenhuollon osastohoitokapasiteetti on osa yhteiskunnan kriittistä infrastruktuuria. Paikallinen vuodeosasto mahdollistaa hoidon järjestämisen tilanteissa, joissa kuljetusyhteydet ovat häiriintyneet, henkilöstöresurssit ovat kuormittuneet tai potilasmäärät kasvavat äkillisesti esimerkiksi epidemian, suuronnettomuuden tai laajan sähkökatkon seurauksena. Alueellinen kapasiteetti lisää järjestelmän joustavuutta ja toimintavarmuutta.

Keuruun vuodeosaston lakkauttaminen vähentää merkittävästi Keski-Suomen hyvinvointialueen alueellista hoitokapasiteettia. Päätöksessä ei ole arvioitu, miten Keuruun seudun hoito järjestetään häiriötilanteissa ilman paikallista osastohoitoa.

Erityisesti puuttuu arvio siitä, miten pitkät kuljetukset toimivat poikkeusoloissa ja millä tavoin hoitokapasiteettia voidaan tarvittaessa lisätä tai hajauttaa.

Valmiuslain 12 §:n velvoite edellyttäisi vähintään skenaariopohjaista tarkastelua, jossa arvioidaan päätöksen vaikutuksia erilaisissa häiriötilanteissa. Tällainen arviointi puuttuu kokonaan. Päätös on tältä osin valmiuslain vastainen.

Valmius- ja varautumisenäkökulman kannalta erityisen ongelmallista on osastotoiminnan keskittäminen Kyllön terveyskeskussairaalan ja sairaala Novan pienelle maantieteelliselle alueelle. Kyse ei ole vain paikallisen osastotoiminnan merkityksestä, vaan velvollisuudesta järjestää alueellinen osastotoiminta siten, että toimintaa voidaan tosiasiallisesti häiriötilanteessakin jatkaa.

4.12 Potilasturvallisuus oikeudellisena arviointiperusteena

Potilasturvallisuus ei ole vain lääketieteellinen tai hallinnollinen kysymys, vaan sillä on myös oikeudellinen ulottuvuus. Terveystieteiden palvelujen järjestämisessä on huolehdittava siitä, että hoito on turvallista ja riskit minimoidaan. Tämä velvoite seuraa sekä järjestämislaista että perustuslain 19 §:stä.

Vuodeosaston lakkauttaminen lisää potilaiden siirtoja hoitopaikkojen välillä. Jokainen siirto sisältää riskejä: tiedonkulun katkeamista, lääkitysvirheitä, hoitovastuun epäselvyyksiä sekä potilaan voimien heikkenemistä kuljetuksen aikana. Nämä riskit korostuvat erityisesti iäkkäiden ja muistisairaiden potilaiden kohdalla.

Päätöksenteon yhteydessä ei ole tehty potilasturvallisuutta koskevaa riskianalyysiä. Ei ole arvioitu, miten siirtojen lisääntyminen vaikuttaa hoidon laatuun, eikä sitä, miten riskit hallitaan käytännössä. Potilasturvallisuuden sivuuttaminen päätöksenteossa on vastoin hyvän hallinnon vaatimuksia ja heikentää päätöksen lainmukaisuutta.

4.13 Ensihoidon, päivystyksen ja hoitoketjujen kokonaiskuormitus

Keuruun vuodeosaston lakkauttaminen ei vaikuta vain osastohoitoon, vaan koko hoitoketjuun. Kun paikallinen osastohoito puuttuu, potilaat kulkevat useammin päivystyksen kautta ja odottavat jatkohoitopaikkaa pidempään. Tämä lisää päivystyksen kuormitusta ja pidentää hoitoaikoja. Päivystyksen kuormituksen lisääminen vallitsevassa tilanteessa, jossa päivystysalueella on jatkuvasti useita kymmeniä jatkohoitopaikkaa odottavia potilaita ja nykyisillä vuodeosastoilla on jatkuvasti potilaita ylipaikoilla, on yksiselitteisesti hyvinvointialueen järjestämisvelvoitteen vastaista. Ilman konkreettista esitystä siitä, mitkä hoitoketjujen muutokset, kotiuttamistoiminnan tehostukset tai ikääntyneiden hoivan saatavuuden parannukset vähentävät tarvetta vuodeosastopaikoille, ei voida tehdä päätöstä vuodeosastohoitopaikkojen vähentämisestä eikä etenkin toimivan alueellisen osaston sulkemisesta.

Ensihoidon osalta pitkät kuljetusmatkat sitovat resursseja ja voivat heikentää vasteaikoja muissa kiireellisissä tehtävissä. Tämä on erityisen ongelmallista harvaan asutulla alueella, jossa ensihoidon resurssit ovat jo lähtökohtaisesti rajalliset.

Näitä ketjuvaikutuksia ei ole arvioitu päätöksenteossa, vaikka ne ovat ennakoitavissa ja merkityksellisiä. Päätöksen valmistelu on tältä osin jäänyt puutteelliseksi, eikä se täytä hallintolain edellyttämää kokonaisvaikutusten arviointia.

4.14 Taloudellisten perusteiden oikeudelliset rajat

Hyvinvointialue on perustellut palveluverkon muutoksia taloudellisilla sopeutustarpeilla. Taloudelliset näkökohdat voivat olla hyväksyttäviä päätöksenteon lähtökohtia, mutta ne eivät oikeuta sivuuttamaan lakisääteisiä velvoitteita tai perusoikeuksia.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisukäytännössä on toistuvasti todettu, että taloudelliset perusteet eivät yksinään voi oikeuttaa palvelujen tosiasiallisen saavutettavuuden heikentämistä tai alueellisen yhdenvertaisuuden loukkaamista. Viranomaisen on osoitettava, että valittu ratkaisu on välttämätön ja oikeasuhtainen keino taloudellisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tässä asiassa ei ole esitetty, että Keuruun vuodeosaston lakkauttaminen olisi ainoa tai välttämätön keino taloudellisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Päätöksessä ei ole arvioitu lievempiä vaihtoehtoja, kuten osaston profilointia, kapasiteetin osittaista säilyttämistä tai vaiheittaista toteutusta. Taloudellisten perusteiden punninta on näin ollen jäänyt puutteelliseksi.

4.15 Suhteellisuusperiaate ja vaihtoehtoisten ratkaisujen arvioinnin puute

Hallinnon yleisten oikeusperiaatteiden mukaan viranomaisen toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään. Suhteellisuusperiaate edellyttää, että viranomainen valitsee keinon, joka rajoittaa perusoikeuksia mahdollisimman vähän.

Keuruun vuodeosaston täydellinen lakkauttaminen on raskain mahdollinen toimenpide perustason osastohoidon osalta. Päätöksenteossa ei ole kuitenkaan arvioitu vaihtoehtoisia, lievempiä ratkaisuja. Ei ole selvitetty, voisiko osastohoitoa säilyttää pienemmällä kapasiteetilla, profiloida toimintaa tiettyihin potilasryhmiin tai toteuttaa muutos vaiheittain vaikutuksia seuraten.

Vaihtoehtojen arvioinnin puute merkitsee sitä, että suhteellisuusperiaatetta ei ole noudatettu. Tämä heikentää päätöksen lainmukaisuutta olennaisesti.

4.16 Täytäntöönpanonkielto

Täytäntöönpano aiheuttaisi peruuttamatonta haittaa. Vuodeosaston lakkauttaminen on tosiasiallisesti peruuttamaton toimenpide. Kun osasto suljetaan, henkilöstö sijoittuu

toisiin tehtäviin, toimintamallit purkautuvat ja yhteistyörakenteet lakkaavat. Vaikka päätös myöhemmin kumottaisiin, toiminnan palauttaminen olisi käytännössä erittäin vaikeaa tai mahdotonta.

Täytäntöönpanokielto on välttämätön tehokkaan oikeussuojan turvaamiseksi. Ilman täytäntöönpanokieltoa valituksen käsittely menettäisi merkityksensä ja perusoikeuksiin kohdistuva haitta toteutuisi ennen lainvoimaista ratkaisua.

4.17 Johtopäätös

Edellä esitetyillä perusteilla Keski-Suomen aluevaltuuston 9.12.2025 tekemä päätös (§ 97) on Keuruun terveyskeskuksen vuodeosaston osalta lainvastainen. Päätös on tehty puutteellisin selvityksin, vastoin hallintolain vaatimuksia, perustuslain turvaamia oikeuksia, järjestämislain velvoitteita sekä valmiuslain 12 §:ää.

Päätös on kumottava tältä osin tai palautettava uudelleen valmisteltavaksi siten, että lain edellyttämät selvitykset ja vaikutusarvioinnit tehdään asianmukaisesti.